

”

Max 12 jaar:
'Voetballen is
het leukste dat
er is'

Eerst profvoetballer en daarna chef-kok.

Ik heb hele goede herinneringen aan CSV Ridderhof. Het allerleukste was dat er een voetbalveld kwam bij de nieuwe school. Op het oude schoolplein voetbalden we op harde stenen, maar nu is er een kunstgrasveld.

Bij de kerstmusical in groep 6 speelde ik een boom. Dat was niet zo moeilijk: ik moest alleen heen en weer wiegen en een liedje zingen.

Ik vind dat je tevreden moet zijn met de rol die je krijgt. Ik kon trouwens ook een grotere rol krijgen, maar dan had ik meer tekst uit mijn hoofd moeten leren.

Het is fijn om les te krijgen van meester Kees en meester Michiel. Hun manier van lesgeven is anders: bij de juffen was het meer uitlegen dan werken, bij de meesters krijg je een snelle, korte uitleg en dan ga je het gelijk zelf doen.

Ik vind het leuk om nu de oudste van de school te zijn. In de lagere groepen moet je nog een heleboel dingen leren, maar in groep 8 ben je bijna klaar.

Na de Citotoets hoeft je niet veel werk meer te doen, dan komen er

alleen nog maar leuke dingen zoals de eindmusical en kamp.

Het is ook leuk om volgend jaar op de middelbare school weer de jongste te zijn. Je gaat nieuwe dingen leren en begint eigenlijk weer van voor af aan.

Ik wil het liefst goede cijfers halen en ben bang dat het hard werken wordt. Voor pesten ben ik niet bang, daar trek ik me gewoon niets van aan.

Hopelijk is er een voetbalveld op de middelbare school waar ik naartoe ga, want voetballen is het leukste dat er is. Ik ben er ook heel goed in. Ik zou tot mijn veertigste wel profvoetballer willen zijn. Daarna word ik chef-kok en dan begin ik een eigen restaurant. Ik kook graag en verzin soms zelf gerechten. Voor de actie voor Wakker Dier, die we in groep 7 deden, had ik sushi gemaakt. Bijna alles werd verkocht, dat leverde veel geld op!

Om chef-kok te worden moet ik naar de Hogere Hotelschool. En ik moet genoeg geld hebben om een eigen restaurant te bouwen en personeel in te huren.'

Bij sportschool werken als fysiotherapeut en trainer.

8 JAAR NA GROEP 8

Journaliste Esther Smid en fotografe Chantal van Kollenburg portretteerden leerlingen van CSV Ridderhof in Vreeland in groep 8 en nu opnieuw acht jaar later.<EP>

Op de basisschool was ik best stil, ik bleef liever onopvallend op de achtergrond. Nu kan ik veel beter een gesprek aangaan en doe ik in een groep gezellig mee. Ondanks dat ik er niet helemaal bij hoorde zoals anderen, vond ik het afscheid van groep 8 lastig. We hebben toch acht jaar lang een band met elkaar opgebouwd en ineens was dat weg.

Na de havo op Brokdele in Breukelen heb ik in twee jaar versneld de mbo-opleiding Sport en Bewegen gedaan in Hilversum. Door die opleiding en de bijbehorende stages ben ik een stuk socialer en makkelijker in de omgang geworden. Daarna had ik een tussenjaar en ik werkte totdat de coronacrisis uitbrak als receptionist en fitnessinstructeur bij een sportschool in Hilversum. Afgelopen september begon ik aan de hbo-opleiding fysiotherapie in Amsterdam. Het liefst wil ik later bij een sportschool werken als fysiotherapeut en trainer.

Op mijn veertiende kreeg ik zelf een ernstige blessure. Tijdens het voetballen op straat heb ik mijn

knieschijf gebroken. Ik moest geopereerd worden om de boel met een pin weer aan elkaar te zetten. Helaas lag mijn droom om profvoetballer te worden toen aan diggelen. Het duurde drie seizoenen om weer een beetje op mijn oude niveau te komen. Ik voetbal nog steeds, al ben ik wat terughoudender geworden in de duels. Voetbal is een sport waar ik al mijn emoties in kwijt kan. Wat was het leven vroeger fantastisch toen we met z'n allen buiten voetbalen! Het is echt jammer om te zien dat kinderen tegenwoordig veel meer binnen zitten.

Tijdens en na de middelbare school had ik vier relaties, de langste duurde acht maanden. Ook ontmoette ik nieuwe vrienden, die ik nog steeds zie en bij wie ik alles kwijt kan. Ik heb geen wild uitgaansleven; ik drink liever thuis met een paar vrienden wat biertjes.

Ik hoop dat ik over tien jaar volwassener ben dan nu. Of ik ooit vader wil worden? Dat lijkt me heel bijzonder, maar het hangt ervan af waar de wind van het leven me gaat brengen.'

”

Max (19): 'Ik
ben een stuk
socialer
geworden'